

preseljevanju narodov pa so rimsko trdnjavo pokončali, in še le za Karola Velikega, kateri si je s Karantanijo podvrigel (788) tudi Ptuj, bila je ta trdnjava zopet sezidana iz razvalin ter se je porabljala v vojaške namene. Pa menda tudi ta je kmalu propadla, ker je solnograški nadškof Konrad I. (1106—1147) dal na tem mestu postaviti novo trdnjavo v obrambo proti Ogrom okoli l. 1120. in 1147.

Kmalu za l. 1147. zasledujemo v ptujski zgodovini plemenitaško rodovino, katera se je zvala navadno „Herren von Pettau“ (Ptujski gospodje) ali v okrajšani obliki „Pettauer“ (Ptuj-

čani). Njihovi predniki so baje bili po različnem mnenju zgodovinarjev ali rojeni Ptujčani ali pa potomci Stubenbergov. Kažejo se nam vazali ali najemniki solnograjskih nadškofov. Ker so jih deželni knezi čislali, pridobili so si kmalu veliko imetje ter so v njihovo gospodarstvo spadale grajščine in posestva Ptuj, Wurmberg, Borl (Ankenstein), Velika Nedelja, Ormož, Vinterovci (Wintersfeld), Hermannsdorf (Hermannetz), Podlehnik (Lichtenegg), Jasenovci (Jassenitz), Fraubheim, Freiheim, Slovenska Bistrica, Schwamberg, Seggau pri Lipnici, Weinberg, Weinburg, Sölk na gornjem Štajerskem, Gle-

Predmestje Kaniža v Ptuj. (Pogled s severo-vshoda. J. Winkler.)

chenberg, Velenje, Rabensberg, Ehrenhausen, Hollenburg in Weinek, katerim so bili kot fevdni gospodje podložni Watzler, Holeneški in Pesniški.¹⁾

V tem fevdnem ptujskem posestvu se prvi imenuje:

Friderik I., ki je v neki listini, katero je nadškof Eberhard I. admontskemu samostanu napravil leta 1160., naveden za pričo in mini-

sterijala nadškofovega. Bil je hraber in neustrašen junak, ker Gejza, brat Bele III., kralja ogerskega, je prosil nadškofa Eberharda, za-trjevaje mu daljnje prijateljstvo, naj zabrani Frideriku Ptujskemu in njegovim tovarišem ropati po ogerski meji.

Vojvoda Otokar pa ga je zaznamoval med tistimi deželnimi plemenitaši, kateri naj bi ga spremljali na potovanju v Palestino.

Z Majnardom II. Goriškim je ujel l. 1191. spremstvo kralja Riharda, vračajočega se iz svete dežele; tudi kralj sam je bil v veliki nevarnosti, ker sta ga ta dva spoznala v Gorici in Brežah (Friesach).

¹⁾ Jurij Watzler-ski (umrl l. 1095) ima v ptujski župnijski cerkvi svoj nagrobni spominek, Hartnid Holeneški (um. l. 1428.) in Ulrik Pesniški (um. l. 1438.) pri ptujskih minoritih.